

er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Rjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Følgekirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Fjnder Biskoppen, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udenfogns Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Behoere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagekalbes, naar han finder, at den misbruges. Vedkommende kunne fordrø en Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.

Ønskes det af den udenfogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Rjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udenfogns Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogns Præst selv medbringe Brød og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omfarg for, at hvad der iøvrigt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger, er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemenighed, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig Handling udføre i sin Sognekirke, da tilfalde Accidentserne den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholdes med Høitids-offret i det Aar, hvori Vedkommende gaae til Alters i Sognets Kirke, hvorimod det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.